

2.

SVATÝ ROK MILOSRDENSTVÍ

MILOSRDNÍ JAKO OTEC

**Krátká promluva papeže Františka
na téma Milosrdenství Boha**

Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů

2. neděle postní

V Krédu, kterým každou neděli vyznáváme svoji víru, prohlašujeme: „Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů.“ Je to jediná výslovná zmínka nějaké svátosti v celém Krédu. Křest je vsutku „branou“ víry a křesťanského života. Zmrtvýchvstalý Ježíš zanechal apoštolům toto pověření: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu! Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen“ (Mk 16,15-16). Posláním církve je evangelizovat a odpouštět hříchy skrze svátost křtu. Vraťme se však ke slovům Kréda. Vyjádření lze rozdělit na tři části: „vyznávám“, „jeden křest“, „na odpuštění hříchů“.

„Vyznávám.“ Co to znamená? Je to slavnostní výraz, jenž vyjadřuje velkou závažnost této skutečnosti, tedy křtu. Vyslovením těchto slov totiž stvrzujeme svoji pravou identitu Božích dětí. Křest je v určitém smyslu průkazem totožnosti křesťana, jeho narození, jeho zrození v církvi. Vy všichni znáte datum svého narození a slavíte narozeniny, že? Všichni slavíme narozeniny. Položím vám jednu otázku, kterou jsem už jednou kladl, ale učiním tak znovu: Kdo z vás si pamatuje datum svého křtu? Ať zvedne ruku... Je vás málo (biskupů se neptám, abych je nevedl do rozpaků...). Učiňme však jedno. Dnes, až se vrátíte domů, zjistěte si den svého křtu, zeptejte se, kdy jste byli pokřtěni, zjistěte si to, protože to jsou druhé narozeniny. První narozeniny se týkají narození k životu a druhé narození v církvi. Uděláte to? Je to domácí úkol: zjistit den, kdy jsem se narodil pro církev a děkovat Pánu za to, že nám v den křtu otevřel bránu své církve. Ke křtu se zároveň váže naše víra v odpuštění hříchů. Svátost pokání či zpověď je totiž jakýmsi „druhým křtem“, odkazuje vždycky k domu prvnímu, aby jej upevnila a obnovila. V tomto smyslu je den našeho křtu počátkem cesty, krásné cesty k Bohu, která trvá celý život. Je to cesta obrácení, která je neustále podporována svátostí pokání. Uvědomte se, že když se jdeme vyzpovídat ze svých

slabostí a hříchů, přicházíme prosit Ježíše o odpuštění, ale také tímto odpuštěním obnovujeme křest. A to je krásné. Každá zpověď je v určitém smyslu slavením křtu. Zpověď proto není pobytem v mučírně, nýbrž jde o slavnost. Zpověď je pro pokřtěné! Slouží k očistě bělostného šatu naší křesťanské důstojnosti!

Druhý prvek „**jeden křest**“. Tento výraz odkazuje ke slovům sv. Pavla „Jeden Pán, jedna víra, jeden křest“ (Ef 4,5). Slovo „křest“ znamená /v řečtině/ doslova „ponoření“, a tato svátost je skutečně pravým duchovním ponořením do Kristovy smrti, z níž spolu s Kristem vstáváme z mrtvých jako nové stvoření (srov. Řím 6,4). Je to obrozující a osvěcující obmytí. Obrození, protože uskutečňuje narození z vody a z Ducha, bez něhož nikdo nemůže vejít do nebeského království (srov. Jan 3,5). Osvícení, protože ve křtu je člověk naplněn Kristovou milostí, „pravým světlem, které osvěcuje každého člověka“ (srov. Jan 2,9) a zahání temnotu hříchu. Proto se při obřadu křtu rodičům dává zapálená svíce naznačující toto osvícení. Křest nás zevnitř osvěcuje Ježíšovým světlem. Mocí tohoto daru je pokřtěný povolán k tomu, aby se sám stal „světlem“ – světlem víry, které obdržel – pro bratry, zvláště pro ty, kteří jsou v temnotách a nevidí na obzoru svého života záblesky světla.

Můžeme se ptát: Je pro mne křest událost minulosti, omezená na určité datum, které vy si dnes zjistíte, anebo živou skutečností, která se v každé chvíli týká mé přítomnosti? Vnímáš sílu, kterou ti Kristus dává svou smrtí a svým vzkříšením? Anebo se cítíš skleslým a bez síly? Křest dává sílu a světlo. Cítíš se osvícen světlem, které přichází od Krista? Jsi mužem, ženou světla? Anebo člověkem postrádajícím Ježíšovo světlo? Je třeba přijmout milost křtu, který je darem a stát se světlem pro všechny!

Nakonec krátká zmínka o třetím prvku: „**na odpuštění hříchů**“. Ve svátosti křtu jsou odpouštěny všechny hříchy, prvotní hřích a všechny osobní hříchy, jakož i všechny tresty za hřích. Křtem se otevírá brána k účinné novosti života, který není tísněn tíží negativní minulosti, ale okouší již krásu a dobrotu nebeského království. Jde o mocný zásah

Božího milosrdenství do našeho života pro naši spásu. Tento spásonosný zásah neodnímá naší lidské přirozenosti její slabost – všichni jsme slabí a všichni jsme hříšníci – a nesnímá z nás odpovědnost za prosbu o odpuštění, kdykoli pochybíme. Nemohu se dát pokřtít víckrát, ale mohu se zpovídat, a tak obnovovat milost křtu. A je to, jako bych přijal druhý křest. Pán Ježíš je tolik dobrý a nikdy neochabuje v odpuštění! I když se brána křtu, kterou nám do církve otevřel, trochu přivře kvůli našim slabostem a hříchům, zpověď ji znovu otevře, protože je jakýmsi druhým křtem, který nám všechno odpouští a osvěcuje nás, abychom pokračovali v Pánově světle. Pokračujme tedy v radosti, protože život je třeba žít s radostí Ježíše Krista, a ta je Pánovou milostí.

Katecheze při generální audienci

13. listopadu 2013

Obnova křestního vyznání

Chcete tedy žít ve svobodě dětí Božích, a zříkáte se proto hříchu? **Ano**

Chcete, aby vás nikdy hřích neovládl, a zříkáte se proto všeho, co k němu láká? **Ano**

Zříkáte se tedy ducha zla a všeho, co působí a čím se pyšní? **Ano**

Věříte v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země? **Věřím**

Věříte v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se narodil z Marie Panny, byl ukřižován a pohřben, vstal z mrtvých a sedí na pravici Otcově? **Věřím**

Věříte v Ducha svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení mrtvých a život věčný? **Věřím**